

32000R1980

L 237/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

21.9.2000

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1980/2000
ze dne 17. července 2000
o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem nařízení Rady (EHS) č. 880/92 ze dne 23. března 1992 o systému Společenství pro udělování ekoznačky ⁽⁴⁾ bylo vytvořit dobrovolný systém Společenství pro udělování ekoznačky sloužící k propagování výrobků s menším dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu a k poskytování přesných, neklamavých a vědecky podložených informací spotřebitelům o dopadech výrobků na životní prostředí.
- (2) Článek 18 nařízení Rady (EHS) č. 880/92 stanoví, že Komise vyhodnotí tento systém v průběhu pěti let od jeho vstupu v platnost na základě zkušeností získaných po dobu jeho uplatňování a navrhne další potřebné změny uvedeného nařízení.
- (3) Zkušenosti získané v průběhu provádění nařízení ukazují potřebu změny tohoto systému, aby se zvýšila jeho účinnost, zlepšilo plánování a zefektivnilo jeho fungování.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 12.4.1997, s. 9 a Úř. věst. C 64, 6.3.1999, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. C 296, 29.9.1997, s. 77.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. května 1998 (Úř. věst. C 167, 1.6.1998, s. 118) potvrzené dne 6. května 1999, společný postoj Rady ze dne 11. listopadu 1999 (Úř. věst. C 25, 28.1.2000, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 15. března 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 29. června 2000.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 99, 11.4.1992, s. 1.

- (4) Základní cíle dobrovolného a výběrového systému Společenství pro udělování ekoznačky jsou stále platné; takový systém udělování má zejména přivádět spotřebitele k výrobkům schopným snižovat dopady na životní prostředí během celého jejich životního cyklu a má poskytovat informace o environmentálních vlastnostech výrobků opatřených ekoznačkou.
- (5) Pro přijetí systému Společenství pro udělování ekoznačky veřejností je nezbytné, aby nevládní ekologické organizace společně s organizacemi spotřebitelů hrály významnou úlohu při vypracování a stanovení kritérií ekoznačky Společenství a byly do nich aktivně zapojeny.
- (6) Je nezbytné spotřebitelům vysvětlovat, že ekoznačka označuje takové výrobky, které mají ve srovnání s ostatními výrobky ve stejné skupině výrobků schopnost snižovat určité negativní dopady na životní prostředí, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy a předpisy Společenství týkající se výrobků.
- (7) Rozsah tohoto systému má zahrnovat výrobky a environmentální faktory, které jsou významné jak z hlediska vnitřního trhu, tak z hlediska životního prostředí; pro účely tohoto nařízení by výraz „výrobky“ měl zahrnovat rovněž služby.
- (8) Procesní a metodologický přístup pro stanovení kritérií ekoznačky musí být aktualizován s ohledem na vědecký a technický pokrok a na zkušenosti získané v této oblasti, aby byl zajištěn soulad s příslušnými mezinárodními uznávanými normami, které se v této oblasti vyvíjejí.
- (9) Zásady pro stanovení úrovně výběru ekoznačky mají být ujasněny, aby bylo usnadněno jednotné a účinné provádění systému.
- (10) Ekoznačka má obsahovat jednoduché, přesné, pravdivé a vědecky podložené informace o klíčových environmentálních aspektech, které jsou posuzovány při udělování značky, a tím umožnit spotřebiteli výběr na základě poskytnutých informací.

- (11) V různých etapách udělování ekoznačky má být vyvinuta snaha o zajištění účinného využití zdrojů a vysokého stupně ochrany životního prostředí.
- (12) Je důležité poskytnout na značce více informací, které zdůvodňují její udělení, a tím pomoci spotřebitelům pochopit význam tohoto udělování.
- (13) Systém ekoznačení by měl být v dlouhodobém výhledu z velké části finančně soběstačný. Finanční příspěvky členských států by se neměly zvyšovat.
- (14) Je nezbytné pověřit odpovědností za stanovování a přezkum kritérií ekoznačky, jakož i požadavků na posuzování a ověřování, vhodný subjekt – Výbor Evropské unie pro ekoznačku (dále jen „VEUEZ“) tak, aby bylo dosaženo účinného a nestranného provádění systému. VEUEZ má být složen z příslušných subjektů již ustanovených členskými státy podle článku 9 nařízení č. 880/92 (EHS), a z konzultačního fóra, které zajišťuje rovnováhu mezi všemi zúčastněnými stranami.
- (15) Je nezbytné zajistit, aby systém Společenství pro udělování ekoznačky byl jednotný a koordinovaný s prioritami environmentální politiky Společenství a s ostatními systémy označování nebo certifikace kvality, např. s těmi, které stanoví směrnice Rady 92/75/EHS ze dne 22. září 1992 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích spotřebičů pro domácnost a v normalizovaných informacích o výrobku ⁽¹⁾ a nařízením Rady (EHS) č. 2092/91 ze dne 24. června 1991 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾.
- (16) V členských státech mohou souběžně existovat dosavadní i nové systémy ekoznačky, ale musí být přijaty takové předpisy, které zajistí soulad mezi systémem Společenství pro udělování ekoznačky a jinými systémy v zemích Společenství s cílem podporovat společné cíle udržitelné spotřeby.
- (17) Je nezbytné zaručit průhlednost při provádění systému a zajistit soulad s příslušnými mezinárodními normami, aby byl umožněn přístup a účast na systému výrobcům a vývozcům ze zemí mimo Společenství.
- (18) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne

28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.

- (19) Nařízení (EHS) č. 880/92 by mělo být nahrazeno tímto nařízením, aby byla tím neúčinnějším způsobem zavedena nezbytná ustanovení, revidovaná z výše uvedených důvodů, zatímco vhodná přechodná ustanovení zajistí kontinuitu a hladký přechod mezi oběma nařízeními,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíle a zásady

1. Cílem systému Společenství pro udělování ekoznačky (dále jen „systém“) je propagovat výrobky, které mají ve srovnání s jinými výrobky ve stejné skupině výrobků schopnost přispět ke snížení negativních dopadů na životní prostředí, a tím přispět k účinnému využívání zdrojů a lepší ochraně životního prostředí. Aby bylo dosaženo tohoto cíle, je třeba spotřebitele zorientovat a poskytnout jim přesné a vědecky podložené informace o těchto výrobcích.

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „výrobkem“ jakékoli zboží nebo služby,
- „spotřebitelem“ také profesionální nákupčí.

2. Dopady na životní prostředí se určují na základě zkoumání vzájemného působení výrobků a životního prostředí, včetně využívání energie a přírodních zdrojů během životního cyklu výrobku.

3. Účastí v systému nejsou dotčeny předpisy týkající se životního prostředí nebo jiné předpisy vnitrostátního práva či práva Společenství, jež se týkají různých etap života zboží popřípadě služeb.

4. Zavádění systému musí být v souladu s ustanoveními smluv, včetně zásady předběžné opatrnosti, s nástroji přijatými ve smyslu smluv a politiky Společenství v oblasti životního prostředí, jak stanovuje program politiky a činnosti pro životní prostředí a udržitelný rozvoj (pátý akční program), stanovený usnesením ze dne 1. února 1993 ⁽⁴⁾, a bude koordinováno s ostatními systémy označování nebo certifikace kvality, jako zejména systém energetického označování Společenství stanovený směrnicí 92/75/EHS a systém označování ekologického zemědělství stanovený nařízením (EHS) č. 2092/91.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 198, 22.7.1991, s.1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením č. 1804/1999 (Úř. věst. L 222, 24.8.1999, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Ekoznačka Společenství může být udělena výrobkům dostupným ve Společenství, které splňují základní environmentální požadavky uvedené v článku 3 a kritéria ekoznačky uvedené v článku 4. Kritéria ekoznačky jsou stanovována podle skupiny výrobků.

Skupina výrobků zahrnuje jakékoli zboží nebo služby používané pro stejné účely, jež jsou rovnocenné, pokud jde o užívání a vnímání spotřebiteli.

2. Pro zařazení do tohoto systému musí skupina výrobků splňovat následující podmínky:

- a) musí představovat významný objem prodeje a obchodu na vnitřním trhu;
- b) musí mít v jednom nebo více stádiích životního cyklu výrobku významný dopad na životní prostředí v globálním nebo regionálním měřítku a/nebo dopad obecné povahy;
- c) musí představovat významný potenciál pro zlepšení životního prostředí vyplývající z výběru spotřebitelů a též podněcovat výrobce nebo poskytovatele služeb, aby hledali konkurenční přednosti tím, že budou nabízet výrobky, které splňují podmínky ekoznačky;
- d) významná část jejich objemu prodeje musí být určena pro konečnou spotřebu nebo užití.

3. Skupina výrobků může být rozdělena do podskupin s odpovídající úpravou kritérií ekoznačky tam, kde to povaha výrobků vyžaduje, s cílem co nejlépe využít potenciálu ekoznačky na zlepšení životního prostředí.

Kritéria ekoznačky vztahující se k různým podskupinám stejné skupiny výrobků zahrnutých do téhož dokumentu, jenž je zveřejněn v souladu s čl. 6 odst. 5, se používají současně.

4. Ekoznačka nesmí být udělena látkám nebo přípravkům, které jsou klasifikovány jako velmi toxické, toxické, nebezpečné životnímu prostředí, karcinogenní, teratogenní nebo mutagenní podle směrnice Rady 67/548/EHS⁽¹⁾ nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES⁽²⁾, ani výrobkům vyráběným postupy, které mohou významně poškozovat lidské zdraví a/nebo životní prostředí, nebo které by při běžném užívání mohly být spotřebitelům škodlivé.

5. Toto nařízení se nepoužije pro potraviny, nápoje nebo farmaceutické výrobky ani pro zdravotnické prostředky vymezené

směrnici Rady 93/42/EHS⁽³⁾, které jsou určeny pouze pro profesionální použití nebo jsou předepsány či kontrolovány lékařskými odborníky.

Článek 3

Environmentální požadavky

1. Ekoznačka může být udělena výrobku s vlastnostmi, které mu umožňují významně přispívat ke zlepšení klíčových environmentálních aspektů spojených s cíli a zásadami stanovenými v článku 1. Tyto klíčové environmentální aspekty se určují podle ukázkové posuzovací matice v příloze I a musí odpovídat metodologickým požadavkům uvedeným v příloze II.

2. Použijí se tato ustanovení:

- a) při posuzování srovnatelných zlepšení musí být brána v úvahu čistá environmentální rovnováha mezi přínosem a zátěží pro životní prostředí, včetně aspektů týkajících se zdraví a bezpečnosti, které vyplývají z úprav v různých stádiích životního cyklu daných výrobků. Posuzování bere rovněž v úvahu případný přínos pro životní prostředí spojený s užíváním daných výrobků;
- b) určí se základní environmentální aspekty a stanoví kategorie dopadu na životní prostředí, ve kterých daný výrobek přináší nejvýznamnější příspěvek se zřetelem k jeho celému životnímu cyklu a mezi těmito aspekty se určí ty, u nichž existuje významný potenciál zlepšení;
- c) předvýrobní stádium životního cyklu zboží zahrnuje těžbu nebo výrobu a zpracování surovin a výrobu energie. Tyto aspekty se vezmou v úvahu, pokud je to technicky proveditelné.

Článek 4

Kritéria ekoznačky a požadavky na jejich posuzování a ověřování

1. Zvláštní kritéria ekoznačky jsou stanovena podle skupin výrobků. Tato kritéria specifikují požadavky pro každý z klíčových environmentálních aspektů stanovených v článku 3, které musí výrobek splňovat, aby mu mohla být udělena ekoznačka, včetně požadavků na schopnost výrobku uspokojit potřeby spotřebitelů.

2. Kritéria zajistí, aby výrobky byly vybírány podle těchto zásad:

- a) po dobu platnosti kritérií musí mít výrobek dostatečné vyhlídky na proniknutí na trh Společenství, aby mohl prostřednictvím rozhodnutí spotřebitele přinést zlepšení životního prostředí;
- b) při výběru kritérií se bere v úvahu technická a ekonomická proveditelnost úprav potřebných ke splnění kritérií v přiměřené lhůtě;

(1) Úř. věst. L 196, 16.8.1967, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 1999/33/ES (Úř. věst. L 199, 30.7.1999, s. 57).

(2) Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1.

(3) Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s.1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/79/ES (Úř. věst. L 331, 7.12.1998, s. 1).

- c) výběr kritérií je stanoven tak, aby bylo dosaženo co nejvyššího potenciálu pro zlepšení životního prostředí.

3. Požadavky na posuzování souladu zvláštních výrobků s kritérii ekoznačky a na ověření podmínek používání ekoznačky podle čl. 9 odst. 1 jsou stanoveny pro každou skupinu výrobků spolu s kritérii ekoznačky.

4. Doba platnosti kritérií a požadavky na posuzování a ověřování se stanovují pro každý soubor kritérií ekoznačky a pro každou skupinu výrobků.

Přezkum kritérií ekoznačky a požadavků na posuzování a ověřování kritérií proběhne ve stanovené době před koncem platnosti kritérií určených pro danou skupinu výrobků a zavádává podnět k prodloužení, odvolání nebo změně těchto kritérií.

Článek 5

Pracovní plán

V souladu s cíli a zásadami stanovenými v článku 1 Komise vypracuje pracovní plán pro ekoznačku Společenství ve lhůtě jednoho roku ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a po předběžných konzultacích s Výborem Evropské unie pro ekoznačku (dále jen „VEUEZ“) uvedeným v článku 13 a postupem podle článku 17. Pracovní plán obsahuje strategii rozvoje systému, který by měl pro následující tři roky stanovit:

- cíle, jichž chce tento systém dosáhnout a které spočívají ve zlepšování životního prostředí a v pronikání výrobků na trh,
- seznam skupin výrobků, který bude možno doplňovat a které budou chápány jako priorita pro činnost Společenství,
- plány koordinace a spolupráce mezi tímto systémem a ostatními systémy pro udělování ekoznačky v členských státech.

Pracovní plán bere na zřetel především rozvoj společných akcí na podporu výrobků opatřených ekoznačkou a na zavedení mechanismu na výměnu informací o stávajících a budoucích skupinách výrobků, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak i na úrovni Evropské unie.

Pracovní plán stanoví rovněž prováděcí opatření pro strategii a zahrnuje plán financování systému.

Vymezuje také služby, na které se systém nevztahuje, přičemž přihlíží k nařízení Evropského parlamentu a Rady umožňujícímu dobrovolnou účast organizací v environmentálním systému řízení a auditu Společenství (EMAS).

Pracovní plán je pravidelně přezkoumáván. První přezkum pracovního plánu bude obsahovat zprávu o tom, jak byly realizovány plány koordinace a spolupráce mezi systémem Společenství a mezi vnitrostátními systémy ekoznaček.

Článek 6

Postupy pro stanovení kritérií ekoznačky

1. Podmínky pro udělování ekoznačky se určují podle skupiny výrobků.

Zvláštní ekologická kritéria pro jednotlivé skupiny výrobků a jejich příslušná období platnosti se stanoví v souladu s postupem podle článku 17 a na základě konzultací s VEUEZ.

2. Komise zahájí postup z vlastního podnětu nebo na žádost VEUEZ. Komise pověří výbor, aby vypracoval a pravidelně přezkoumával kritéria ekoznačky a rovněž požadavky na posuzování a ověřování těchto kritérií používaných na danou skupinu výrobků a přijatých v rozsahu tohoto nařízení. V pověření se stanoví lhůta pro provedení prací.

Komise bere při vypracování pověření zvláštní zřetel na:

- pracovní plán podle článku 5,
- metodologické požadavky uvedené v příloze II.

3. Na základě pověření VEUEZ vypracuje návrh kritérií ekoznačky použitelných na danou skupinu výrobků a požadavky na posuzování a ověřování těchto kritérií, jež jsou stanovena v článku 4 a příloze IV, přičemž v úvahu se vezmou výsledky studií proveditelnosti a průzkum trhu, úvahy o životním cyklu a rozbor zlepšení uvedený v příloze II.

4. Komise je informována o návrhu kritérií stanovených v odstavci 3 a rozhodne, zda pověření:

- bylo splněno a návrh kritérií může být předložen regulativnímu výboru v souladu s článkem 17, nebo
- nebylo splněno a v tomto případě VEUEZ musí pokračovat v práci na návrhu kritérií.

5. Komise zveřejní a aktualizuje kritéria ekoznačky v *Úředním věstníku Evropských společenství* (řada L).

Článek 7

Udělování ekoznačky

1. Žádosti o ekoznačku mohou být podány výrobcí, dovozci, poskytovateli služeb, velkoobchodníky i maloobchodníky. Poslední dvě skupiny mohou podat žádost pouze za předpokladu, že výrobky budou na trh uváděny pod jejich vlastní obchodní značkou.

2. Žádost se může týkat výrobku uvedeného na trh pod jednou nebo více obchodními značkami. Není nutné podávat novou žádost v případě upravených výrobků, nemají-li tyto úpravy vliv na daná kritéria. Příslušné subjekty musí nicméně být o významných úpravách informovány.

3. Žádost se podává příslušnému subjektu v souladu s těmito ustanoveními:

- a) v případě, že výrobek pochází z jednoho členského státu, je žádost podána u příslušného subjektu tohoto členského státu;
- b) jestliže výrobek pochází ve stejné podobě z více členských států, žádost se podá u příslušného subjektu jednoho členského státu. V tomto případě příslušný subjekt při posuzování žádosti konzultuje příslušné subjekty v těchto ostatních členských státech;
- c) jestliže výrobek pochází ze země mimo Společenství, žádost se podá u příslušného subjektu v jednom z těch členských států, ve kterých výrobek má být nebo už byl uveden na trh.

4. Rozhodnutí o udělení značky je přijato příslušným subjektem, který obdržel žádost, poté co:

- a) ověřil, že výrobek splňuje kritéria zveřejněná podle čl. 6 odst. 5;
- b) ověřil, že žádost je v souladu s požadavky na posuzování a ověřování a
- c) v případě potřeby konzultoval příslušné subjekty, jak je uvedeno v odstavci 3.

5. Jestliže kritéria ekoznačky vyžadují, aby výrobní zařízení splňovala určité požadavky, musí být tyto požadavky splněny ve všech zařízeních, ve kterých je výrobek vyráběn.

6. Příslušné subjekty uznají testy a ověření provedené autorizovanými subjekty na základě norem EN 45000 nebo na základě rovnocenných mezinárodních norem. Příslušné subjekty spolupracují s cílem zajistit účinné a jednotné provádění posuzovacích a ověřovacích postupů.

Článek 8

Ekoznačka

Podoba ekoznačky odpovídá příloze III. Na specifikace environmentálních informací týkajících se každé skupiny výrobků a uvedení těchto informací na ekoznačce se vztahují kritéria stanovená v článku 6. V každém případě musí být tyto informace jasné a srozumitelné.

Komise konzultuje vnitrostátní sdružení spotřebitelů zastoupená ve Výboru spotřebitelů zřízeném rozhodnutím Komise 95/260/EC⁽¹⁾ před 24. září 2005, aby posoudila, jak účinně ekoznačka a doplňující informace splňují informační potřeby spotřebitelů. Na základě tohoto posouzení Komise zavede

postupem podle článku 17 všechny vhodné změny týkající se informací, které mají být uvedeny na ekoznačce.

Článek 9

Podmínky užívání

1. Příslušný subjekt uzavře se žadatelem o ekoznačku smlouvu o podmínkách užívání značky. Podmínky užívání zahrnují ustanovení pro odnětí oprávnění k užívání značky. Toto oprávnění je přezkoumáno po jakékoli změně kritérií ekoznačky použitelných pro daný výrobek a smlouva případně změněna nebo vypovězena. Tato smlouva stanoví, že účastí v systému není dotčena povinnost dodržovat environmentální a jiné právní požadavky práva Společenství nebo práva vnitrostátního na různé životní cykly výrobku a případně na služby.

Aby bylo usnadněno uplatňování tohoto ustanovení, stanoví se postupem podle článku 17 vzorová smlouva.

2. Ekoznačka a odkazy na ekoznačku nesmějí být používány v reklamě, dokud značka nebyla udělena, a po udělení může být předmětem reklamy pouze ten výrobek, jemuž byla udělena.

Jakákoli lživá nebo klamavá reklama či užívání ekoznačky nebo loga, které může vést k záměně s ekoznačkou Společenství zavedenou tímto nařízením, jsou zakázány.

Článek 10

Propagace ekoznačky

Členské státy a Komise ve spolupráci s členy VEUEZ propagují používání ekoznačky Společenství osvětovou činností a informačními kampaněmi určenými spotřebitelům, výrobcům, velkoobchodníkům, maloobchodníkům a široké veřejnosti, a tím podporují rozvoj systému.

Aniž je dotčeno právo Společenství, měla by Komise a další subjekty Společenství, jakož i veřejné instituce na vnitrostátní úrovni, dát za účelem podpory užívání výrobků opatřených ekoznačkou příklad tím, že stanoví své požadavky na výrobky.

Článek 11

Jiné systémy ekoznaček v členských státech

Komise a členské státy zajišťují nezbytnou koordinaci mezi tímto systémem Společenství a vnitrostátními systémy v členských státech, zejména při výběru skupin výrobků a při vypracování a přezkumu kritérií na úrovni Společenství i na vnitrostátní úrovni. Pro tento účel se postupem podle článku 17 stanoví opatření spolupráce a koordinace zahrnující mimo jiné opatření předpokládaná v pracovním plánu vypracovaném podle článku 5.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 162, 13.7.1995, s. 37.

Jestliže je výrobek opatřen ekoznačkou Společenství i vnitrostátní značkou, jsou obě tyto značky zobrazeny na výrobku vedle sebe.

V tomto ohledu mohou stávající i nově zavedené systémy ekoznaček v členských státech nadále existovat souběžně s tímto systémem.

Článek 12

Náklady a poplatky

Každá žádost o udělení ekoznačky podléhá poplatku odpovídajícímu nákladům na zpracování žádosti.

Za užívání ekoznačky žadatel platí roční poplatek.

Výše ročních poplatků a poplatků za podání žádosti se stanoví podle přílohy V a postupem podle článku 17.

Článek 13

Výbor Evropské unie pro ekoznačku

Komise zřídí Výbor Evropské unie pro ekoznačku (VEUEZ) složený z příslušných subjektů uvedených v článku 14 a z konzultačního fóra uvedeného v článku 15. VEUEZ přispívá zejména ke stanovování a přezkumu kritérií ekoznačky a požadavků na posuzování a ověřování v souladu s článkem 6.

Komise stanoví jednací řád VEUEZ postupem podle článku 17, přičemž vezme v úvahu procesní zásady stanovené v příloze IV.

Článek 14

Příslušné subjekty

1. Každý členský stát zajistí, že bude/budou jmenován/y subjekt/subjekty (dále jen „příslušný subjekt“ nebo „příslušné subjekty“) odpovědný/é za provádění úkolů stanovených v tomto nařízení a že budou funkční. Pokud bude jmenován více než jeden příslušný subjekt, členský stát stanoví pravomoci těchto příslušných subjektů a požadavky pro jejich koordinaci.

2. Členské státy zajistí, že:

- a) složení příslušných subjektů bude takové, aby byla zaručena jejich nezávislost a nestrannost;
- b) jednací řád příslušných subjektů na vnitrostátní úrovni zajistí aktivní zapojení všech zúčastněných stran a odpovídající úroveň průhlednosti;
- c) příslušné subjekty budou správně používat ustanovení tohoto nařízení.

Článek 15

Konzultační fórum

Komise zajistí, že VEUEZ při provádění svých činností zaručí pro každou skupinu výrobků vyváženou účast všech zúčastněných stran, jako jsou průmyslové podniky a poskytovatelé služeb

včetně malých a středních podniků, řemeslníci a jejich profesní organizace, odborové organizace, maloobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Tyto strany se budou setkávat na konzultačním fóru, jehož jednací řád stanoví Komise postupem podle článku 17.

Článek 16

Přizpůsobování technickému pokroku

Přílohy k tomuto nařízení mohou být postupem podle článku 17 přizpůsobeny technickému pokroku vycházejícímu zvláště z příslušných mezinárodních normalizačních činností.

Článek 17

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
  2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 tohoto rozhodnutí.
- Obdobím stanoveným v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/EC se rozumějí tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 18

Porušení tohoto nařízení

Členské státy v případě porušení tohoto nařízení přijmou vhodná právní nebo správní opatření a sdělí tato opatření Komisi.

Článek 19

Přechodná ustanovení

Zrušuje se nařízení (EHS) č. 880/92. Použije se však nadále pro smlouvy uzavřené podle čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení. Rozhodnutí vycházející z nařízení (EHS) č. 880/92 zůstávají v platnosti, dokud nebudou přezkoumána nebo neuplyne jejich platnost.

Článek 20

Přezkum

Před 24. září 2005 Komise přezkoumá systém na základě zkušeností získaných v průběhu jeho provádění.

Komise navrhne vhodné změny tohoto nařízení.

Článek 21

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. července 2000.

Za Evropský parlament

předseda

N. FONTAINE

Za Radu

předsedkyně

J. GLAVANY

PŘÍLOHA II

METODOLOGICKÉ POŽADAVKY PRO STANOVENÍ KRITÉRIÍ EKOZNAČKY**Úvod**

Postup určení a výběru klíčových environmentálních aspektů, jakož i stanovení kritérií ekoznačky zahrnuje tyto etapy:

- studie proveditelnosti a průzkum trhu,
- úvahy o životním cyklu,
- rozbor zlepšení,
- návrh kritérií.

Studie proveditelnosti a průzkum trhu

Studie proveditelnosti a průzkum trhu berou v úvahu různé typy skupin výrobků vyskytujících se na trhu Společenství, vyráběná nebo poskytovaná množství, množství dovezená a prodaná a skladbu trhu v členských státech. Posuzuje se také zahraniční a vnitrostátní obchod.

Posuzuje se vnímání spotřebiteli, funkční rozdíly mezi typy výrobků a potřeba stanovení podskupin.

Úvahy o životním cyklu

Klíčové environmentální aspekty, pro které bude třeba vypracovat kritéria, budou určeny na základě úvah o životním cyklu a v souladu s mezinárodně uznávanými metodami a normami. Zásady uvedené v EN ISO 14040 a ISO 14024 se v případě potřeby řádně vezmou v úvahu.

Rozbor zlepšení

Při zvažování zlepšení budou vzaty v úvahu zejména tyto aspekty:

- teoretický potenciál pro zlepšení životního prostředí ve spojení s případnými změnami zavedenými do struktur trhu. Toto bude založeno na posuzování zlepšení vyplývajících ze zvažování životního cyklu,
- technická, průmyslová a ekonomická proveditelnost a změny trhu,
- postoje, vnímání a priority spotřebitelů, které mohou ovlivnit účinnost ekoznačky.

Návrh kritérií

Konečný návrh ekologických kritérií vezme v úvahu příslušné environmentální aspekty vztahující se ke skupině výrobků.

PŘÍLOHA III

POPIS EKOZNAČKY

Podoba ekoznačky

Ekoznačka se uděluje výrobkům, které splňují kritéria pro všechny vybrané klíčové environmentální aspekty. Obsahuje informace pro spotřebitele v souladu s článkem 8 a podle tohoto vzoru.

Ekoznačka se skládá ze dvou částí: rámeček 1 a rámeček 2, jak vyplývá z tohoto obrázku:

Rámeček 2 obsahuje informace zdůvodňující udělení ekoznačky. Tyto informace se musí týkat nejméně jednoho

Rámeček 1

Rámeček 2

a nejvíce tří dopadů na životní prostředí a budou ve formě stručného popisu.

Například:

*	Nízké znečišťování ovzduší
*	Účinné využití energie
*	Snížená toxicita

Rámeček 1 a rámeček 2 budou užívány společně tam, kde je to možné, ale pokud se u výrobků malých rozměrů vyskytne problém s nedostatkem prostoru, může být rámeček 2 v některých případech vynechán za předpokladu, že se na ostatních aplikacích odpovídajících témuž výrobku zachová povinnost užívat celou ekoznačku. Například rámeček 1 může být užít na vlastním výrobku, jestliže se plné označení objeví kdekoli jinde na obalu, informačních letáčích nebo ostatních prodejních propagačních materiálech.

PŘÍLOHA IV

PROCESNÍ ZÁSADY PRO STANOVENÍ KRITÉRIÍ EKOZNAČKY

Pro vypracování kritérií ekoznačky, jakož i pro požadavky na posuzování a ověřování těchto kritérií, se použijí tyto zásady:

1. Zapojení zúčastněných stran

- a) Pro stanovení kritérií ekoznačky pro každou skupinu výrobků se v rámci VEUEZ zřídí zvláštní *ad hoc* pracovní skupina zahrnující výše zmíněné zúčastněné strany podle článku 15 a příslušné subjekty podle článku 14.
- b) Zúčastněné strany se zapojí do procesu určování a výběru klíčových environmentálních aspektů zvláště v těchto etapách:
  - i) studie proveditelnosti a průzkum trhu;
  - ii) úvahy o životním cyklu;
  - iii) rozbor zlepšení;
  - iv) návrh kritérií.

Vyvine se přiměřené úsilí, aby bylo v průběhu procesu dosaženo shody zaměřené na dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

Ve vhodnou dobu před jednáním *ad hoc* pracovní skupiny se sepsíše a účastníkům předá pracovní spis shrnující hlavní závěry z každé etapy.

2. Otevřený dialog a průhlednost

- a) Vypracuje se a zveřejní závěrečná zpráva obsahující hlavní výsledky. Zatímní dokumenty odrážející výsledky různých etap práce se zpřístupní zájemcům a jejich připomínky se vezmou v úvahu.
- b) O obsahu zprávy probíhá otevřený dialog. Po uplynutí šedesátidenní lhůty pro podání připomínek k návrhu kritérií se kritéria předloží výboru postupem podle článku 17. V úvahu se vezmou všechny obdržené připomínky. Na požádání budou poskytnuty informace o tom, jak byly připomínky prověřeny.
- c) Zpráva bude obsahovat souhrnný obsah a přílohy s podrobným přehledem vyúčtování.

3. Důvěrnost

Musí být zaručena ochrana důvěrných informací poskytnutých jednotlivci, veřejnými subjekty, soukromými společnostmi, zájmovými skupinami, zúčastněnými stranami a jinými zdroji.

PŘÍLOHA V

POPLATKY

1. Registrační poplatky při podání žádosti

Žádosti o udělení ekoznačky podléhají poplatku odpovídajícímu nákladům na zpracování žádosti. Stanoví se minimální a maximální výše poplatku.

V případě malých a středních podniků ⁽¹⁾, výrobců a poskytovatelů služeb z rozvojových zemí se poplatky při podání žádosti sníží nejméně o 25 %.

2. Roční poplatky

Každý žadatel, jemuž byla udělena ekoznačka, platí příslušnému subjektu, který ekoznačku udělil, roční poplatek za její používání.

Období, na které se roční poplatek vztahuje, začíná dnem udělení ekoznačky žadateli.

Roční poplatek se vypočítá v závislosti na ročním objemu prodeje výrobku, jemuž byla udělena ekoznačka, v rámci Společenství. Stanoví se minimální a maximální výše poplatku.

V případě malých a středních podniků ⁽¹⁾, výrobců a poskytovatelů služeb z rozvojových zemí se roční poplatek sníží nejméně o 25 %.

Organizacím, které již jsou certifikovány v souladu s normami EMAS nebo ISO 14001, může být poskytnuto dodatečné snížení ročního poplatku.

Další snížení poplatků mohou být poskytnuta, budou-li shledána vhodnými, v souladu s článkem 17.

3. Náklady na testování a ověřování

Ani poplatek za žádost, ani roční poplatek nezahnují náklady spojené s testováním a ověřováním, které se mohou jevit nezbytnými pro výrobky, jež jsou předmětem žádosti. Žadatelé si hradí tyto náklady sami.

Při stanovení požadavků na posuzování a ověřování je třeba usilovat o udržení nákladů na nejnižší možné úrovni. Toto hledisko je důležité zejména pro usnadnění účasti malých a středních podniků na systému Společenství ekoznačky a přispívá tudíž k lepšímu rozšíření tohoto systému.

⁽¹⁾ Malé a střední podniky jsou definovány v doporučení Komise 96/280/ES (Úř. věst. L 107, 30.4.1996, s. 4).